Hvad er læring og undervisning?

Af Karen B. Braad

Børn har til alle tider under deres opvækst modtaget en form for opdragelse eller oplæring. Oprindelig foregik denne oplæring i familien ved, at barnet gradvist blev inddraget i de voksnes gøremål gennem tildeling af arbejdsopgaver, der var tilpasset køn, alder, tid og sted. Den ældre generation har således på forskellig vis opstillet rammer, indhold og metoder for, hvordan den unge generation skulle indføres i samfundet.

Siden begyndelsen af 1700-tallet har der fra myndighedernes side været gjort mange forsøg på at supplere den hjemlige oplæring med et offentligt skoletilbud til alle børn, men først med folkeskoleloven fra 1814 lykkedes det at skabe et skolesystem, der sikrede, at størstedelen af de danske børn efterhånden modtog regelmæssig undervisning i den offentlige skole i mindst syv år (Larsen, 1984).

Siden da har danske børn haft ret til blive undervist (i skolen eller i hjemmet) med henblik på at få den viden, de færdigheder og den indsigt i de værdier, som et flertal i det danske folketing har vurderet, at børnene og samfundet har brug for.

Hvad er læring?

De fleste er vist enige i, at børnene skal i skole for at lære. Spørgsmålet er, hvad vil det sige at lære? Hvad er læring? Hvordan foregår den? Hvordan kan det være, at ca.15 % af eleverne i den danske folkeskole ikke opnår den tilsigtede læsefærdighed og dermed samtidig ofte vanskeligheder i forhold til de øvrige fag?

Der er blandt læringsteoretikere enighed om, at læring har såvel en kognitiv som en emotionel og social dimension, og at læring er